

[Oluf Pedersen.]

Statsministeren principielt vil tiltræde disse Principper; i alt Fald er han jo Tilhænger af fuld Grundskyld og af fuld Frihandel, hvis jeg kan tro ham paa hans Ord.

Kampen mod Monopoler og Særrettigheder er ikke ny. Det var denne Kamp, som gav de nuværende Regeringspartier Flertallet i Folketinget i 1913, og det var Troen paa det samme, der gav dem Flertal i Landstinget i 1936. Men nu maa det saa kræves, at Regeringen ikke garanterer og udvider bestaaende Uret, men at den tværtimod fritager den arbejdende Befolkning for at betale Monopolafgifter, og at den beskytter Folket mod anden uretmæssig Udplyndring af Kapitalmagten, uden at det lader sig bestikke gennem Skatte-tribut og Understøttelses Narresut.

Vi har i Dag et Detailpristal, der ligger næsten paa det dobbelte af Pristallet i 1913. Dette Pristal er Udtryk for Leveomkostninger og til Dels for Produktionsomkostninger. Det maaler Lønningernes Købeevne, og det giver Udtryk for, at denne i Dag i Forhold til i 1913 næsten er halveret. Hvis den Pris, som Producenterne opnaaede, saa var fordoblet, var Faren ikke saa stor, men dette er som bekendt ikke Tilfældet. Derfor er der ikke Mulighed for den rigtige Løn. Arbejderne har ikke faaet den Part af den stigende Produktion, som kan tilkomme dem, og for lav Løn i Forhold til Detailpristallet, i Forhold til Leveomkostninger og Driftsomkostninger har skabt baade Landbrugs-krise, Arbejdsløshed og Dyrtid.

Jeg skal nævne, at Prisen pr. Kilo paa det, der eksporteres, er steget fra 1913 til 1936 fra 47,3 Øre til 66,4 Øre pr. kg, eller med ca. 40 pCt., og Prisen paa Importvarer er steget fra 10,3 til 12,9, altsaa kun med 26 pCt. Men i samme Tid er Detailpriserne steget med 74 pCt. Medens Kulenes Importpris ifølge den officielle Statistik i Tiden fra 1913 til 1936 steg 8 pCt., steg Detailprisen 55 pCt., fra 1 Kr. 92 Øre til 3 Kr. 5 Øre pr. hl, og i Juli 1937 var Prisen for 1 hl Koks oppe paa 3 Kr. 68 Øre. For en Vare som Petroleum faldt Prisen i det Tidsrum med 5 pCt. for Importørerne, samtidig med at Detailprisen steg 20 pCt., fra 16 til 19 Øre pr. l, i Juli 1937 endda op til 21 Øre pr. l. Raa Kaffe faldt i 1913—36 med 27 pCt. for Importørerne, samtidig med at Detailprisen steg med 80 pCt., fra 2 Kr. 46 Øre til 4 Kr. 40 Øre pr. kg og i 1937 endog gik op til 4 Kr. 69 Øre pr. kg. Rug faldt i disse Aar 9 pCt. i Importprisen,

medens et 4 kg Rugbrød steg 40 pCt., det kostede i 1913 56 Øre, i 1936 78 Øre og i Juli 1937 106 Øre. Smørprisen var uforandret fra 1913 til 1936, medens Mælken steg 50 pCt., fra 16 Øre til 24 Øre pr. l og i Juli 1937 endog gik op til 27 Øre. Medens Fedekvæg faldt 33 pCt. i Eksportpris, steg Prisen paa skært Kød fra 1 Kr. 28 Øre til 1 Kr. 98 Øre pr. kg, i Juli 1936 til 1 Kr. 99 Øre.

Aarsagen til dette Misforhold maa søges i Monopoler, Særrettigheder og Skatter. Alene Jordmonopolet er vokset fra en Værdi, som blev anslaaet i 1910 af Professor Warming til 2 800 Millioner, til nu at være 5 600 Millioner, altsaa en Fordobling i de forløbne 25 Aar. Beskyttelsestolden er antagelig vokset i samme Forhold som Toldskatterne, der er steget fra 36 Mill. Kr. i 1913 til 105 Mill. Kr. i 1934 og yderligere steget i de sidste Aar. Disse Monopoler og Særrettigheder er omsat til falsk Kapital og belaaet i Banker, Sparekasser og Kreditforeninger, hvis Udlaan tilsammen var paa 2 916 Mill. Kr. i 1910, men 25 Aar efter, i 1935, var steget til 8 845 Mill. Kr., altsaa tredoblet. Den offentlige Gæld er i de samme 25 Aar steget fra 798 Mill. Kr. til 2 525 Mill. Kr., til Trods for at Skatterne paa Indkomst og Forbrug — jeg ser her bort fra Skat paa fast Ejendom — er steget fra 137 Mill. Kr. i 1914—15 til 779 Mill. Kr. i 1936—37.

Skatter og Renter er i de sidste 25 Aar forøget fra 300 Mill. Kr. med ca. 1 Milliard til ca. 1 300 Mill. Kr. — den sidste Trediedel af denne Milliard stammer alene fra denne Regerings Tid. Denne Stigning i Skatter og Renter, der væsentlig er en Følge af Monopoler og Særrettigheder, har fordyret Omsætningen, forfalsket Priserne, skabt Dyrtid med et Misforhold mellem Priserne paa Produktion og Lønmulighederne, Detailpriser og Produktionsomkostninger. Jeg kan ikke se, hvorfor man afkræver den arbejdende Befolkning 30 pCt. af dens Arbejdsindkomst til Dækning af den falske Kapitals Rentekrav og til Skatter, der følger af uretfærdige Samfundsforhold, af, at man berøver Fællesskabet dets Grundrente. Medens Befolkningen før denne Regerings Tid maatte betale to Gange Tiende til Monopoler og Særrettigheder, maa den nu betale tre Gange Tiende til Højfinanssen. Det drejer sig om ca. 1 000 Kr. aarlig pr. Familie, hver eneste Øre med Urette.

Tidligere var dette Landstingets Skyld. Nu har Regeringen jo den fulde Magt, og den har haft Tid til at skille sig af med sit Reklamestof. Tiden maa derfor være inde til at skride til en økonomisk Frigørelse.